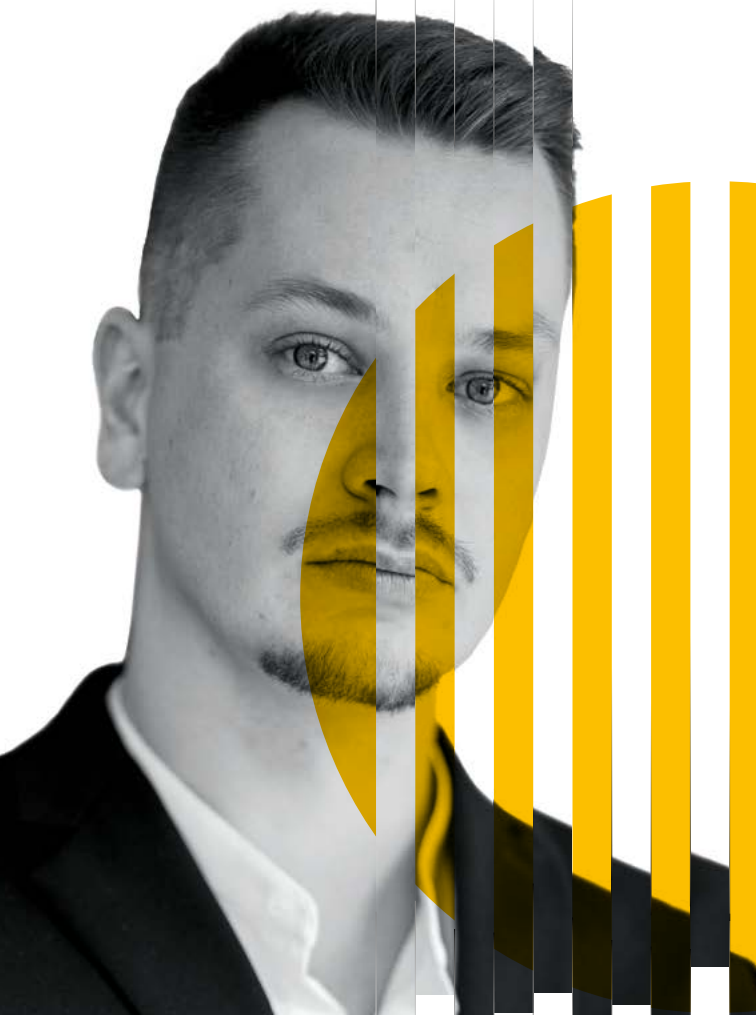

PVC

Slovenska
filharmonija

PVC 6

Sezona 2024/25

Romantično

PVC 6

Sezona 2024/25

8. junij 2025 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Romantično

Zbor Slovenske filharmonije

Stephen Layton

dirigent

Martin Kozjek

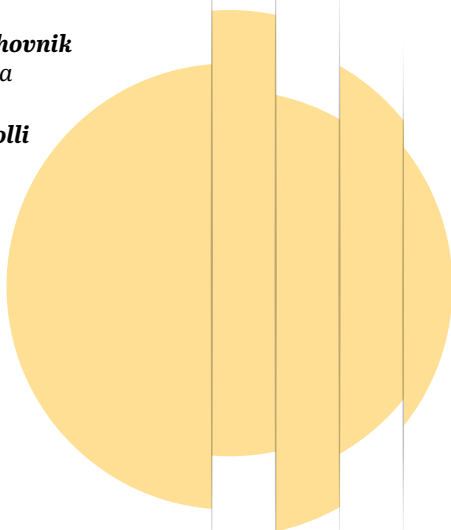
bariton

Sebastjan Vrhovnik

priprava zbora

Gioele Andreolli

korepetitor

Joseph G. Rheinberger (1839–1901)

Maša sv. Križa v G-duru, op. 151

Gospod, usmili se

Peter Cornelius (1824–1874)

Busslied

Spokorna pesem, op. 13, št. 1

An Babels Wasserflüssen

Ob babilonskih rekah, op. 13, št. 2

Jerusalem

Jeruzalem, op. 13, št. 3

Joseph G. Rheinberger

Maša sv. Križa v G-duru, op. 151

Slava

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809–1847)

Zum Abendsegen

Ob večerni molitvi

Jauchzet dem Herrn, Alle Welt

Vzklíkajte Gospodu, vsa zemlja

Joseph G. Rheinberger

Maša sv. Križa v G-duru, op. 151

Vera

Franz Liszt (1811–1886)

Die Seligkeiten

Blagri

Joseph G. Rheinberger

Maša sv. Križa v G-duru, op. 151

Svet

Peter Cornelius

Die Vätergruft

Grobnica prednikov, op. 19

Joseph G. Rheinberger

Maša sv. Križa v G-duru, op. 151

Blagoslovljen

Peter Cornelius

Die Könige

Trije kralji, op. 8, št. 3

Joseph G. Rheinberger

Maša sv. Križa v G-duru, op. 151

Jagnje Božje

Abendlied

Večerna pesem, op. 69, št. 3

Joseph Gabriel Rheinberger (1839–1901) je bil v svojem času cenjen in pogosto izvajan skladatelj, organist in pedagog, znan predvsem po sakralni in orgelski glasbi. Kot dvorni kapelnik v Münchnu in učitelj številnih vidnih glasbenikov je pomembno vplival na cerkveno glasbo 19. stoletja. Njegova dela odlikujejo klasična preglednost, harmonska prefinjenost in duhovna poglobljenost. Čeprav je bil za časa življenja izjemno uspešen, danes njegova glasba redkeje zazveni na koncertnih odrih, a ostaja dragocen del glasbene dediščine – zlasti med organisti in v liturgičnem repertoarju.

Rheinberger je bil rojen v Vaduzu v kneževini Lihtenštajn. Že kot otrok je izkazoval izjemen talent – pri sedmih letih je postal organist v domači cerkvi in začel skladati, med drugim mašo za tri glasove z orgelsko spremljavo. Njegov zgodnji razvoj so zaznamovali navdušujoči učitelji, med drugim Sebastian Pöhli in pa Philipp Schmutzer, ki mu je približal glasbo Bacha ter dunajskih klasičnih mojstrov.

Leta 1851 je na pobudo prijateljev in mentorjev odšel študirat v München, kjer je ostal vse življenje. Tam si je ustvaril ugled cenjenega pedagoga, skladatelja in cerkvenega glasbenika. Leta 1877 je postal dvorni kapelnik, kar mu je omogočilo pomembno vlogo pri oblikovanju cerkvene glasbe v Nemčiji. Njegova življenjska in umetniška sopotnica je bila soproga Franziska von Hoffnaass, nadarjena pesnica in nekdanja učenka, katere besedila je pogosto uglasbil. Kljub bolezni v poznih letih je ustvarjal z neomajno predanostjo. Prejel je številna priznanja, med drugim plemiški naslov in naziv kraljevega svetnika. Po njegovi smrti je bila umetniška zapuščina predana Bavarski državni knjižnici v Münchnu.

Joseph G. Rheinberger

Kot skladatelj je ostal trdno zasidran v klasični tradiciji. V njegovem slogu odmevajo vplivi Bacha, Mozarta in Beethovna, pa tudi zgodnjih romantikov. Zavestno se je izognil radikalnejšim tokovom svojega časa, kot sta jih predstavljala Wagner in Liszt. Rheinbergerjeva glasba je prežeta s polifonim razmišljanjem, tehnično izbrušena in formalno pregledna, manj pa zaznamovana z iskanjem izraznih intenzivnosti ali novosti.

Najizrazitejši pečat je pustil v sakralni glasbi, predvsem z izjemnim ciklom dvajsetih orgelskih sonat, ki še danes veljajo za temeljni repertoar organistov po vsem svetu. Kot pedagog je vplival na številne pomembne glasbenike, med njimi Humperdincka, Wolfa-Ferrarija, Chadwicka in Furtwänglerja. Čeprav njegova dela danes redkeje zazvenijo v koncertnih dvoranah, so bogata zakladnica za nova odkritja.

Njegov liturgični opus obsega štirinajst maš, tri rekvieme ter več zgodnjih mašnih skladb, večinoma iz časa, ko je bil dvorni skladatelj. V tem obdobju je liturgična glasba postala središče njegovega ustvarjanja. Vse maše je sprva zasnoval z orgelsko spremljavo, kar ustreza njihovi duhovni poglobljenosti.

Maša sv. Križa v G-duru, op. 151 iz leta 1882 izstopa po jasni strukturi, spevnosti in zvočni preprostosti. Skladba je pretežno homofona, z izrazitimi melodičnimi motivi, subtilnimi dinamičnimi prehodi in nenadnimi, a logičnimi modulacijami. V njej se odraža Rheinbergerjev ideal dostojanstvene, tehtne cerkvene glasbe,

ki presega zgolj posnemanje starejših slogov – v duhu 19. stoletja, ki je stremelo k prenovi cerkvene glasbe.

Povsem drugačno, a nič manj izrazno razpoloženje prinaša znameniti motet **Abendlied** (*Večerna pesem*), op. 69, št. 3, najbolj znana Rheinbergerjeva duhovna skladba. Prvič jo je uglasbil že kot petnajstletnik, pozneje pa temeljito predelal in leta 1873 objavil. Besedilo, vzeto iz Lukovega evangelija (»Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.«), je uglasbeno z ganljivo preprostostjo in notranjo toplino. V počasnem, zbranem tempu in s šestglasno zasedbo (SSATTB) ustvari nežno prelivajočo se zvočno tkanino, ki poslušalca popelje v kontemplativen konec dneva.

Peter Cornelius (1824–1874) – skladatelj, pesnik, pisatelj in prevajalec – je izhajal iz igralske družine, njegov oče pa ga je že v otroštvu pripravljajal na življenje na odru. Z glasbo se je srečal zgodaj: igral je violino in začel skladati. Po študiju glasbe se je preselil v Berlin, kjer je bil del kroga pomembnih intelektualcev tedanjega časa, med njimi bratov Grimm in Felixa Mendelssohna, v poznejših letih pa je prijateljeval z dirigentom Hansom von Bülowom. Njegov zgodnji opus obsega komorno glasbo tako posvetnega kot sakralnega značaja, samospeve in operna dela.

Ključno obdobje za njegovo umetniško oblikovanje je bilo med letoma 1853 in 1858, ko je živel v Weimarju. Po neuspešnem iskanju službe v Berlinu je po nasvetu Franza Liszta začel skladati cerkveno glasbo in se jeseni 1853 dokončno preselil v Weimar, kjer je postal del kroga t. i. Neu-Weimar, umetniško-intelektualnega središča

Peter Cornelius

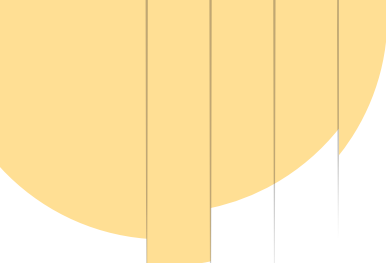
okrog Liszta. Pod njegovim vplivom in v duhu t. i. nove nemške šole je Cornelius razvijal svojo dvojno umetniško identiteto pesnika in skladatelja – pogosto združeno v eni sami osebi.

Weimarsko okolje mu je omogočilo stike z vplivnimi osebnostmi tistega časa (Berlioz, Bronsart, Bülow, Joachim, Preller), hkrati pa ga spodbudilo k poglobljenemu ukvarjanju z uglasbitvijo lastne poezije. Tam so nastala njegova prva zrela dela, med njimi cikel *Weihnachtslieder* (Božične pesmi), op. 8, ki v glasbi in besedilu združuje osebno pobožnost, prefinjeno liričnost in vplive romantične estetike, značilne za weimarski duh. Cornelius si je leta 1855 v dnevnik zapisal ustvarjalni cilj: »pesništvo besede, združeno z glasbo« – in prav *Weihnachtslieder* to misel uresničujejo na enega najlepših načinov. Cikel, ki ga je ustvarjal med letoma 1856 in 1870, obsega besedilo in glasbo lastnega avtorstva. Nastal je v duhu protestantskega pietizma in globoke osebne vere, hkrati pa v skladu z romantičnim idealom poetičnega zlitja besede in glasbe. Tematsko povezuje različne božične prizore – od otroške nežnosti do svetopisemskih simbolov luči in pričakovanja. Med šestimi pesmimi posebej izstopa **Die Könige** (Trije kralji), ena najprepoznavnejših Corneliusovih skladb, ki se pogosto izvaja tudi samostojno in včasih v angleškem prevodu *The Three Kings*. V poznejši, predelani različici je Cornelius v klavirsko spremljavo samospeva vključil znani koral *Wie schön leuchtet der Morgenstern* Philippa Nicolaja – ne kot

ekspliciten napev, temveč kot zadržano harmonsko nit, simbol vodstva in razodetja. Skladatelj je sledil Lisztovemu nasvetu o vključevanju starejših božičnih melodij in to zamisel v tej pesmi občuteno uresničil. Posebej priljubljena je priredba za solista in mešani zbor izpod peresa Stephena Laytona in Ivorja Atkinsa, napisana za izvedbo na Festivalu devetih svetopisemskih beril in božičnih pesmi, ki vsako leto na božični večer poteka v kapeli Kraljevega kolidža v Cambridgeu. Skladba je zvočno zbrana, skoraj meditativno oblikovana, prežeta s spoštovanjem do svetopisemskega motiva in z izrazitim čutom za duhovno simboliko. *Die Könige* ni zgolj božična pesem, temveč zvočna upodobitev iskanja, razsvetljenja in tihega čudenja – skladatelj poklon božični skrivnosti ter umetniško izpiljen preplet besede in glasbe.

Po weimarskem obdobju, ki se je končalo z neuspešnim sprejemom njegove komične opere *Der Barbier von Bagdad*, se je Cornelius za nekaj časa umaknil na Dunaj, kjer je znova našel notranji mir in ustvarjalno osredotočenost. Pravo umetniško zatočišče pa je našel šele v Münchnu, kamor se je leta 1865 preselil na povabilo Hansa von Bülowa in Ludvika II. Bavarskega. Tam je deloval kot svobodni umetnik, pesnik in učitelj, tesno povezan z literarno in glasbeno elito bavarske prestolnice. V münchenskem obdobju je ustvaril nekatera najgloblje doživeta in osebno izpovedna dela.

Med njimi izstopa cikel *Drei Psalmlieder* (1872), ki odraža versko poglobljenost, kontemplativnost in prefinjen občutek za zvočno platenje besedila. Cornelius je izvirno povezal besedila, oblikovana po svetopisemskih psalmih, z glasbo Johanna Sebastiana Bacha. Vsaka od treh skladb temelji

na eni izmed Bachovih miniaturn za čembalo ali klavikord, ki jih je preoblikoval v vokalne teksture za štiriglasni mešani zbor. Bachove instrumentalne teme so porazdeljene med glasove, pogosto z melodijo v sopranu, harmonska zasnova pa ohranja duh baročnega izvirnika, a je prežeta z romantično občutljivostjo. Prva skladba, **Busslied** (*Spokorna pesem*), temelji na 88. psalmu in sarabandi iz *Francoske suite št. 1* (BWV 812). Je glasbena molitev v temnem, skoraj obupano tihotnem tonu, z izrazito kromatiko in počasnim tempom. Sledi **An Babels Wasserflüssen** (*Ob babilonskih rekah*), zasnovana po 137. psalmu in sarabandi iz *Angleške suite št. 3* (BWV 808), z besedilom o izgnanstvu in spominu na domovino. Tudi tu skladba ohranja zadržanost, nežno harmonizacijo in notranjo napetost. Zadnja v ciklu, **Jerusalem** (*Jeruzalem*), temelji na 122. psalmu, ki opeva mesto miru in duhovne edinosti. Cornelius je kot osnovo uporabil drugi menuet iz *Partite št. 1* (BWV 825) in ga preoblikoval v radostno zborovsko skladbo v slogu koral. Po zvočni in izrazni plati je v izrazitem kontrastu s prejšnjima dvema – svetla, diatonična in praznična. Cikel se sklene s prehodom iz bolečine in iskanja k spravi in upanju – v zvočni viziji mesta, ki simbolizira presežno harmonijo. V tem delu se najjasneje razkrije Corneliusova zmožnost, da iz tradicije ustvari nekaj novega: preprosto, a učinkovito zborovsko izraznost, ki povezuje biblično izročilo, Bachovo glasbo in romantično čustveno iskrenost.

V poznih letih je nastala še pretanjena balada **Die Vätergruft** (*Grobica prednikov*), op. 19, za bas (ali bariton) in štiriglasni mešani zbor na besedilo Johanna Ludwiga Uhlanda (1787–1862). Solist vodi pripoved, zbor pa ne poje glavnega besedila, temveč oblikuje vzporedne odzive in komentarje,

ki v pesmi ostajajo le nakazani. Glasba se podreja vsebini: solist ohranja vodilno vlogo, zbor pa jo s tiho učinkovitostjo spremlja, nikoli ne prevlada. Cornelius tu dokazuje, da zna besedilu slediti z občutljivo glasbeno gesto – s spoštovanjem, poslušnostjo in umetniško izčiščenostjo.

Vskladbi *Die Seligkeiten* (Blagri) pa se **Franz Liszt** podaja v drugačno zvočno krajino – v kontemplativno razlago blagrov iz Jezusovega Govora na gori. Lisztovo osebno življenje je bilo dolga leta zaznamovano z napetostjo med močno versko težnjo in željo po posvetnih užitkih, pri čemer je prav v obdobju, ko je imel v Weimarju veliko ljubezensko razmerje s princeso Karolino von Sayn-Wittgenstein, odtujeno ženo enega od svetovalcev ruskega carja Nikolaja I., v njegovi zavesti prevladal verski čut. V Weimarju je deloval kot izredni kapelnik pri vojvodi Karlu Alexandru, njegovo umetniško mišljenje pa je vse bolj prevečala potreba po razrešitvi, kot jo je sam poimenoval, »problema oratorija«. Leta 1853 je začel snovati delo, ki ga je pozneje označil za svojo »glasbeno oporoko« – oratorij *Christus* (1866–1872). Prvi dokončani del tega monumentalnega triptiha je prav *Die Seligkeiten*, uglasbitev osmih blagrov iz Matejevega evangelija. Krstna izvedba je potekala v Weimarju ob poroki hčerke princese Karoline.

Čeprav je celoten oratorij razkošno zastavljen – z obsežno zasedbo, bogatim orkestrom, solisti, zborom in celo oddaljenim ženskim zborom – *Die Seligkeiten* deluje intimno in zbrano. Medtem ko večina preostalih delov prikazuje razgibane prizore iz Kristusovega življenja, polne dramatičnih zasukov in barvitih zvočnih pokrajin, ta uvodna skladba izstopa s svojo notranjo mirnostjo in

Franz Liszt

jasno liturgično naravnostjo. Liszt se tu zavestno nasloni na srednjeveško koralno tradicijo, ki jo je temeljito preučeval. S tem ustvari spokojno, duhovno atmosfero, ki poslušalca uvaja v temeljno Jezusovo sporočilo. Blagre podajata solist in zbor po vzoru starodavnega obrazca invokacije in odgovora: vsak blagor najprej v slovesnem tonu zapoje solist baritonist, nato pa ga zbor mehko ponovi. Orgle s tiho in prefinjeno spremljavo ustvarjajo meditativno ozračje. Struktura skladbe je enostavna in pregledna, dinamika večinoma umirjena, z nekaj izbranimi vrhunci – posebej ob sklepu, ko se napetost stopnjuje in glasba doseže svoj vrhunec v trojnem, skoraj zamaknjenem vzkliku »Glückselig« (Blagor).

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809–1847) v skladbi ***Zum Abendsegen*** (*Ob večerni molitvi*) ali *Herr, sei gnädig* (*Gospod, usmili se*) izraža svojo značilno občutljivost in notranjo vero. To delo za štiriglasni zbor a cappella iz leta 1833 je zasnovano kot večerni spev – ponižna, zaupljiva molitev za božje usmiljenje in zaščito pred nočnimi sencami. V nasprotju z Lisztovo razkošno kontemplativnostjo, ki se opira na liturgično tradicijo, je Mendelssohnov izraz bolj zadržan, a zato nič manj zgovoren. Glasbeno besedilo podaja v prečiščenem, klasicistično preglednem slogu, ki poslušalca popelje v prostor tihe notranje pobožnosti.

Kot protestant se je Mendelssohn pogosto obračal k svetopisemskim besedilom, ki jih

je uglasbil z globokim spoštovanjem do duhovne vsebine. *Zum Abendsegen* lepo razkriva njegovo zmožnost, da zborovsko glasbo prepoji s toplino, jasnostjo in subtilno izraznostjo – brez odvečnega patosa, a z močjo iskrene molitve. Besedilo je uglasbil v nemškem in angleškem jeziku, pri čemer izhaja iz odzivov k Deseterim zapovedim v Book of Common Prayer anglikanske tradicije. Te liturgične obrazce je preoblikoval v osebno, skoraj intimno prošnjo.

Skladbo uvede tih, a odločen klic »Herr! Herr!«, ki kot odmev zazveni iz dveh zadržanih akordov. Sledi fugato, ki se začne v tenorskem glasu in se postopoma razširi v slogu, ki posnema renesančno polifonijo. Posebej občuteno je oblikovana beseda »gnädig« (usmiljen), kjer melodični skok izraža vrhunec prošnje. V homofonem odseku, kjer se prosi, naj Bog »vpiše svojo zapoved v srce«, se glasovi poenotijo, nato pa se znova prepletejo v imitacijo. Zaključek zaznamuje tiha kromatična lestvica na besedi »Herz« (srce) – kot bi glasba hotela seči naravnost vanj. Mendelssohn s tem ustvari tiho, a izrazno izjemno močno večerno molitev, ki je navdihnila tudi druge skladatelje: Schumann je njene teme vključil v svoj *Klavirski trio v d-molu*, Brahms pa jih je uporabil v študijski *Missa canonica*.

V poznejšem obdobju, ko je bil že ugleden dirigent, reformator glasbenega življenja v Leipzigu in ustanovitelj konservatorija, predan sakralni glasbi in aktivno delujoč v mednarodnem prostoru, še posebej v Angliji, je Mendelssohn 1. januarja 1844 dokončal himno ***Jauchzet dem Herrn, alle Welt*** (*Vzklíkajte Gospodu, vsa zemlja*). Gre za uglasbitev 100. psalma v nemškem prevodu Martina Luthra, ki jo je skladatelj zasnoval za zbor a cappella.

Felix Mendelssohn Bartholdy

Čeprav je imel stike z reformirano judovsko skupnostjo v Hamburgu, za katero je bil morda mišljen prvi osnutek, danes prevladuje mnenje, da je bila ta različica ustvarjena za protestantsko bogoslužje v berlinski stolnici (Berliner Dom).

Psalm 100 je vznesena hvalnica, kar se v Mendelssohnovi glasbi odraža skozi radosten ton, dinamične kontraste in izmenjavo med solističnimi ter zborovskimi odseki. Prvi verz zazveni kot zvočni fanfarni vzklík, drugi uvede kontrast z enoglasjem visokih glasov, tretji se iz tihote postopno razširi do poudarka na besedi »Gott«. Srednji del, v katerem se moški in ženski glasovi izmenjujejo v osmih glasovih, izraža zahvalo in hvalnico božji dobrotljivosti. Zaključek prinaša zbran piano, v katerem nižji glasovi razmišljajo o Gospodovi prijaznosti in ki se postopno stopnjuje do slavnostnega konca. Skladba je zasnovana kot enodelna kompozicija s tremi različno tempiranimi odseki: uvodni Andante con moto, središčni Poco lento, ki vključuje zborovsko delitev in solistične pasuse, ter sklepni Andante. *Jauchzet dem Herrn* je zgled Mendelssohnove umetelne preprostosti – njegove sposobnosti, da tehnično prefinjeno glasbeno strukturo vedno podredi izrazu, duhovni poglobljenosti in tehtnemu odnosu do besedila.

Jana Erjavec

Erazem
Žganjar
flavtist

Hvala,
ker nas
podpirate.

mladi
upi

mladi-upi.si

Partnerji projekta:

Zavod
Vse bo v redu

POP

MØBILIZE
FINANCIAL SERVICES

eurolakat

DELO

otpbanka

in2

T2

ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

HITRADIO
center

BTG

COMTRADE
SYSTEM INTEGRATION

GENEPLANET

Stephen Layton

dirigent

Foto: Keith Saunders

Stephen Layton je eden najbolj iskanih dirigentov svoje generacije. K sodelovanju ga redno vabijo vodilni svetovni zbori, orkestri in skladatelji, ki mu pogosto zaupajo premierne izvedbe svojih del. Kot strasten zagovornik sodobne zborovske glasbe je tako širom sveta predstavil številne novitete, med drugim je redno sodeloval s sirom Johnom Tavenerjem in Arvom Pärtom. Njegove interpretacije lahko slišimo od Sydneyjske operne hiše do Concertgebouwa v Amsterdamu, od Talina do Sao Paola, njegovi posnetki pa žanjejo prestižne mednarodne nagrade: prejel je dve nagradi Gramophone (in deset nominacij), pet nominacij za nagrado grammy, francoski Diapason d'Or de l'Année, nemški Echo Klassik in druge.

Je ustanovitelj in direktor zbora Polyphony ter glasbeni direktor zasedbe Holst Singers, v sezoni 2024/25 pa je prevzel tudi mesto glavnega dirigenta Zbora Slovenske filharmonije. Kar 17 let je deloval kot sodelavec Kolidža Trinity v Cambridgeu in kot

glasbeni direktor njegovega zbora. Bil je tudi šef dirigent Nizozemskega komornega zbora, gostujoči šef dirigent Danskega nacionalnega vokalnega ansambla, umetniški direktor in glavni dirigent orkestra City of London Sinfonia ter glasbeni direktor pri londonski Tempeljski cerkvi.

Njegovi posnetki del baltskih skladateljev so dosegli več prestižnih nominacij; podobno velja za njegove zgoščenke z zasedbo Polyphony z deli Mortena Lauridsena, Erica Whitacra, Karla Jenkinsa, Benjamina Brittna, Jamesa MacMillana in Francisa Poulenca. Osem odmevnih zgoščenk je Layton posnel tudi z zasedbo Britten Sinfonia, z Orkestrom dobe razsvetljenstva pa je posnel več del Johanna Sebastiana Bacha.

Kot gostujoči dirigent širom sveta navdihuje najvidnejše zборе: Nizozemski komorni zbor, Danski nacionalni vokalni ansambel, Vokalni ansambel Jugozahodnonemškega radia ter zbora Srednjenemškega radia Leipzig in Severnonemškega radia Hamburg, Latvijski nacionalni zbor in Latvijski radijski zbor, Estonski filharmonični komorni zbor, zbora Poljskega radia in Vroclavske filharmonije, Komorni zbor Erica Ericsona, Die Konzertisten v Hongkongu ter druge.

Nasploh je Layton tudi iskan interpret baročne glasbe, ki jo izvaja z orkestri, kot so Akademija za staro glasbo v Cambridgeu, Londonski filharmoniki in orkestri v Filadelfiji, sodeloval pa je tudi že z Londonsko Sinfonietto, Nacionalnim valižanskim orkestrom BBC, Kraljevim škotskim nacionalnim orkestrom, škotskimi in avstralskimi komornimi orkestri, Filharmonijo Auckland, simfoničnimi orkestri v Avstraliji ter drugimi.

Martin Kozjek

baritonist

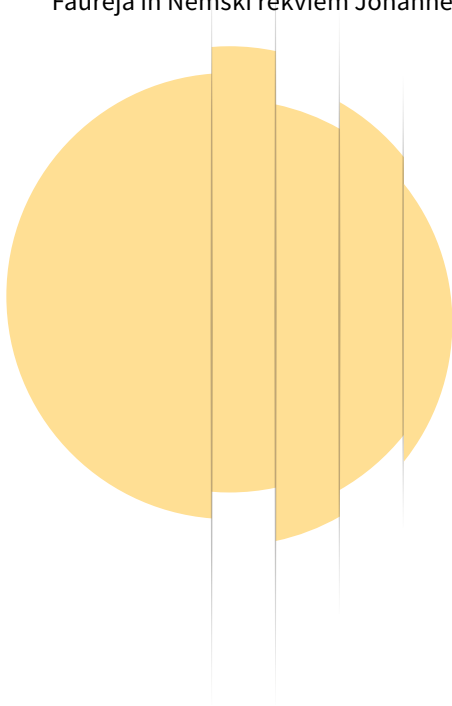

Foto: Urška Bernik

Martin Kozjek se je po šolanju na Glasbeni šoli Domžale vpisal na Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana, kjer je v razredu Tatjane Vasle maturiral na oddelku za petje. Študij je nadaljeval na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Matjaža Robavsca.

Udeležil se je več tekmovanj doma in v tujini ter osvojil številne nagrade in priznanja. Leta 2023 je uspešno opravil avdicijo za zborista baritonista v Zboru Slovenske filharmonije in se tam nato tudi redno zaposlil.

Kot solist sodeluje z različnimi zborovskimi in instrumentalnimi sestavi, kot so Zbor in Orkester Slovenske filharmonije, Slovenski godalni sekstet, Komorni orkester Camerata academica, Komorni zbor Vikra iz Trsta, Komorni zbor Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana ter Komorni in Mešani pevski zbor Glasbene matice Ljubljana, s katerimi je izvedel številna večja vokalno-instrumentalna dela, med drugim več kantat in Božični oratorij Johanna Sebastiana Bacha, Rekviem Gabriela Fauréja in Nemški rekviem Johannes Brahmsa.

Joseph G. Rheinberger

Maša sv. Križa v G-duru

E. Škulj, *Bogoslužna besedila*, 2002

Gospod, usmili se

Gospod, usmili se.

Kristus, usmili se.

Gospod, usmili se.

Slava

Slava Bogu na višavah,

in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje.

Hvalimo te,

slavimo te,

molimo te,

poveličujemo te,

zahvaljujemo se ti

zaradi tvoje velike slave.

Gospod Bog, nebeški Kralj,

Bog Oče vsemogočni.

Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus,

Gospod Bog, Jagnje Božje,

Sin Očetov.

Ti odjemlješ grehe sveta, usmili se nas.

Ti odjemlješ grehe sveta,

sprejmi našo prošnjo.

Ti sediš na desnici Očetovi,

usmili se nas.

Zakaj edino ti si sveti,

edino ti Gospod,

edino ti Najvišji, Jezus Kristus,

s Svetim Duhom:

v slavi Boga Očeta. Amen.

Vera

Verujem v enega Boga,
Očeta vsemogočnega,
stvarnika nebes in zemlje,
vseh vidnih in nevidnih stvari.
In v enega Gospoda Jezusa Kristusa,
edinorojenega Sina Božjega;
ki je iz Očeta rojen pred vsemi veki
in je Bog od Boga, luč od luči,
pravi Bog od pravega Boga;
rojen, ne ustvarjen,
enega bistva z Očetom
in je po njem vse ustvarjeno;
ki je zaradi nas ljudi
in zaradi našega zveličanja
prišel iz nebes.
In se je utelesil po Svetem Duhu
iz Marije Device in postal človek.
Bil je tudi križan za nas,
pod Poncijem Pilatom
je trpel in bil v grob položen.
In tretji dan je od mrtvih vstal,
po pričevanju Pisma.
In je šel v nebesa,
sedi na desnici Očetovi.
In bo spet prišel v slavi,
sodit žive in mrtve;
in njegovemu kraljestvu ne bo konca.
In v Svetega Duha,
Gospoda, ki oživlja;
ki izhaja iz Očeta in Sina.
ki ga z Očetom in Sinom
molimo in slavimo;
ki je govoril po prerokih.
In v eno, sveto, katoliško
in apostolsko Cerkev.

Priznavam en krst
v odpuščanje grehov.
In pričakujem vstajenja mrtvih
in življenja v prihodnjem veku. Amen.

Svet

Svet, svet, svet si ti,
Gospod, Bog vsega stvarstva.
Polna so nebesa in zemlja tvoje slave.
Hozana na višavah.

Blagoslovljen

Blagoslovljen,
ki prihaja v imenu Gospodovem.
Hozana na višavah.

Jagnje Božje

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
podari nam mir.

Peter Cornelius

Spokorna pesem

Peter Cornelius po psalmu 88; prevedla Jana Erjavec

Zakaj skrivaš svoj obraz pred menoj,
zakaj si zavrgel mojo dušo?
Moj Bog, moj Odrešenik,
kako sem dan in noč
prelival najbolj žgoče solze kesanja!
Trpljenja in žalosti
ujetnik sem,
nobena zvezda odrešitve noče zasijati v temi.

Pusto kot grob
me obdaja srce,
brezno bolečine,
ki me obdaja z grozo;
kakor med mrtve si me, Gospod, položil,
brezup in groza zdaj v meni domujeta.
Ko ti, Gospod, molčiš –
kakšna srhljiva tišina!
Kdaj se boš, o Bog,
priklonil moji prošnji?

Ob babilonskih rekah

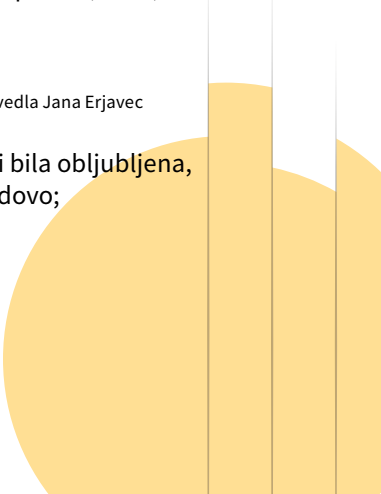
Peter Cornelius po psalmu 137; prevedla Jana Erjavec

Hudourniška povodenj šumi skozi babilonske
pokrajine:
krvavo srce, tako se izlivaš v solzah!
Sion, bleščiš se svetlo v bolečih sanjah,
čeprav te je tvoje ljudstvo za vedno izgubilo!
Tebi zelenijo oljke, hladno ti veje palma,
nam pa se je srce zlomilo, nikoli več ne bo zacvetelo.
Sramotno nas stiska klic našega sovražnika:
»Pojte o Sionu!« tako zahteva njegov ukaz;
a gorje, moje ljudstvo, tebi neskončno gorje,
če bi pel Gospodovo pesem sovražniku, ki ti grozi!
Le enkrat, nazadnje, ob vrnitvi domov,
bo zadnjič zazvenela tvoja pesem, Sion, še v smrti.

Jeruzalem

Peter Cornelius po psalmu 122; prevedla Jana Erjavec

Blagoslov in radost sta mi bila obljubljena,
vstopil bom v hišo Gospodovo;
tvoj prag naj pozdravim,
tvoj tempelj, Jeruzalem!

Vzvišeno in veličastno si sezidan,
vsi narodi romajo k tebi;
Božje ime slišiš oznanjati,
poslušaj njegovo hvalo, Jeruzalem!

Naj vlada mir znotraj tvojih zidov.
Slava tvojim domovom, slava tvojim dvorom!
Blagoslov srcem, ki polna ljubezni
zvesto utripajo zate, Jeruzalem!

Felix Mendelssohn Bartholdy

Ob večerni molitvi

Splošni molitvenik Anglikanske cerkve, 1662; prevedla Jana Erjavec

Gospod, usmili se naše prošnje
in napolni nas s svojim Duhom.
Gospod, usmili se naše prošnje
in vpiši svojo zapoved v naša srca.
Gospod, usliši nas in vpiši v naše srce
svojo sveto zapoved.
Gospod, usliši nas!

Vzklikajte Gospodu, vsa zemlja

Ps 100; SSP

Vzklikajte Gospodu, vsa zemlja,
služite Gospodu z veseljem,
pridite predenj z vriskanjem!
Spoznajte, da je Gospod Bog:
on nas je naredil in mi smo njegovi,
njegovo ljudstvo, čreda njegove paše.
Pridite k njegovim vratom z zahvalo,
v njegove dvore s hvalnico!

Zahvaljujte se mu, slavite njegovo ime!
Zakaj Gospod je dober,
na veke traja njegova dobrota,
od roda do roda njegova zvestoba.

Franz Liszt

Blagri

Mt 5,3–10, SSP

Blagor ubogim v duhu,
kajti njihovo je nebeško kraljestvo.
Blagor žalostnim,
kajti potolaženi bodo.
Blagor krotkim,
kajti deželo bodo podedovali.
Blagor lačnim in žejnim pravičnosti,
kajti nasičeni bodo.
Blagor usmiljenim,
kajti usmiljenje bodo dosegli.
Blagor čistim v srcu,
kajti Boga bodo gledali.
Blagor tistim, ki delajo za mir,
kajti imenovani bodo Božji sinovi.
Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani,
kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

Peter Cornelius

Grobnica prednikov

Johann Ludwig Uhland; prevedla Jana Erjavec

Šel je čez planjavo
proti stari kapeli v hrib,
star mož v bojni opravi
je stopil v temni kor.

Ob stenah dvorane so stali
sarkofagi njegovih prednikov,
iz globin ga je klicala
čudovita skrivnostna pesem.
»Vaš pozdrav sem slišal,
vi junaški duhovi;
jaz naj zaključim vašo vrsto.
Slava meni! Vreden sem tega!«
Na hladnem kraju je stal
še en prazen sarkofag;
tega si je vzel za posteljo miru,
za vzglavje si je vzel svoj ščit.
Roke je sklenil
na meču in zaspal;
duhovni glasovi so utihnili –
vladala je globoka tišina.

Trije kralji

Prevedla Tamara Laganin Kranjec

Trije kralji za zvezdo iz Jutrovega
gedo do nabrežja Jordana.
V Judeji sprašujejo vsepovsod,
kje je do kralja rojenega pot.
Radi bi miro, zlato in kadilo
otroku prinesli kakor darilo.
Jasno blešči se zvezdica v dalji,
v hlevček pod njo vstopajo trije kralji.
Kralji otroka se razvesele,
predenj pokleknejo, ga počaste.
Prinesejo miro, kadilo, zlato,
za ljubega dečka darilo je to.

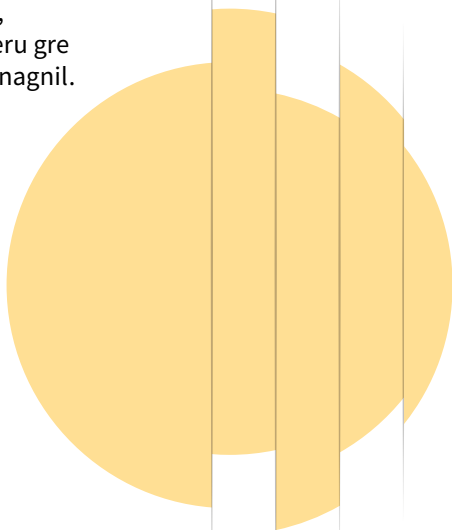
Ustavi, ustavi, človeški se rod,
s svetimi kralji podaj se na pot!
Zvezda ljubezni in milosti,
proti Gospodu ti pot razsvetli;
in če nimaš mire, kadila, zlata,
dečku pokloni svoj košček srca!

Joseph G. Rheinberger

Večerna pesem

Lk 24,29; SSP

Ostani z nama,
kajti proti večeru gre
in dan se je že nagnil.

Slovenska
filharmonija

Moč lepote

Abonmaji Slovenske filharmonije

Če jih še nimate, si jih le privoščite in postanite del velike družine Slovenske filharmonije.

Jih že imate?

Potem je skrajni čas, da zanje navdušite še vaše prijatelje, sorodnike in znance. Da vam ne bodo zavidali.

**Lepše bo,
če nas bo več.**

Možnost
spletnega
nakupa!

Izberite svoj abonma.

Abonma Same mogočne skladbe je zavezan impresivnim zvokom nešteti barv – obsežnim simfonijam Mahlerja, Čajkovskega in Brucknerja, priljubljenim delom Holsta, Rahmaninova, Ravela in Dvořáka ter drugim vrhuncem orkestrske glasbe 19. stoletja.

Koncertom abonmaja Filharmonični klasični koncerti je skupna lepota melodij, harmonij in oblik, namenjenih ljubiteljem spevnih del Haydna, Mozarta in Beethovna iz obdobja dunajske klasike ter prijetnih skladb zgodnjih romantikov.

Abonma Sodobne orkestrske skladbe naj poteši okuse ljubiteljev glasbe 20. stoletja ter razvname navdušence nad najnovejšo glasbo 21. stoletja, željne svežih odkritij in spoznanj.

Na Sobotnih izobraževalnih matinejah se posvečamo poljudnim razlagam in zvočnim primerom skladb, ki jih nekaj dni kasneje poslušamo na abonmaju SOS.

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije v abonmaju Vokalno-instrumentalni program z najboljšimi pevskimi solisti posegata po presunljivih oratorijih, mašah in drugih tehtnih delih od Bacha in Händla do Brittna, Pärta, Tavenerja in Ešenvaldsa.

Zborovski pevci in ljubitelji zborovske glasbe, vabljeni na koncerte abonmaja Pretežno vokalni cikel, v katerem bo Zbor Slovenske filharmonije pod vodstvom najboljših zborovskih dirigentk in dirigentov predstavil izbrane slovenske in tuje vokalne bisere.

Koncerti Družinskega abonmaja mlade poslušalce vabijo na glasbene dogodivščine in popotovanja, ki v sezoni 2025/26 vodijo skozi kraje, mesta in države, iz katerih prihajajo glasbeniki Orkestra in Zbora Slovenske filharmonije.

Slovenska
filharmonija

DOBRODELNO

KONCERT ZA DIHALA

Zbrana sredstva bodo namenjena za nakup
bronhoskopske opreme za izvajanje
diagnostičnih in terapevtskih posegov
pri hudo bolnih otrocih, ki se zaradi bolezni
dihal zdravijo na Pediatrični kliniki UKC Ljubljana.

PETEK
13. JUNIJ 2025
19.30

Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Nakup vstopnic lahko opravite
prek spleta ali na blagajni
Slovenske filharmonije.

**Nakup vstopnic
in dobrodelne donacije**

Več informacij o dobrodelnem koncertu lahko preberete na www.rklg.si.

univerzitetni
klinični center ljubljana
University Medical Center Ljubljana

Zdravje. Znanost. Vedno tu.
Health. Science. Always here.

Rotary
District 1912

Slovenska
filharmonija

Vabljeni na grajski koncert Orkestra Slovenske filharmonije

grač Zužemberk

Koncert za abonente in abonente

22. junij 2025 ob 20.00

Povezovalc dogodka: Tilen Artač

Orkester Slovenske filharmonije

dirigent **Kahi Solomnišvili**

solisti **Marta Sesar, Jože Rošer, Blaž Ogrič,**

Ivan Šoštarič, Manja Slak

spored **W. A. Mozart, A. Dvořák, M. Haydn,**

U. Krek, C. Saint-Saëns

Obisk koncerta je za abonente **brezplačen**. Prijave zbiramo **do 15. junija 2025 oz. do zapolnitve mest** na e-naslovu **aleksandra.korbar@filharmonija.si**. Za abonente bo organiziran tudi brezplačen avtobusni prevoz. Prijave obvezne ob rezervaciji vstopnice.

Sio1NET.

DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila
o programu Slovenske filharmonije,
sporočite svoj e-naslov na
info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Pretežno vokalni cikel – PVC 6
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Sebastjan Vrhovnik
Avtorica spremne besede: Jana Erjavec
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, junij 2025

Redakcija koncertnega lista je bila končana
4. junija 2025.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike
Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira
Ministrstvo za kulturo.

Slovenska
filharmonija